

Nr 73.

Ankom till riksdagens kansli den 11 juni 1919 kl. 1/21 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 381 med förslag till förordning om vissa ändringar i förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften.

Närvarande: herrar Källman, Röing*), Wijk*), Bäckström*), frih. Fleming*), Vennersten, Olsson i Kullenbergstorp, Eliasson, Örne, Broman*) och Johansson i Kullersta*).

*) Icke närvarit vid justering av betänkandet.

I en till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 381, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för den 28 januari 1919, föreslagit riksdagen att antaga följande

Förslag

till

förordning

om vissa ändringar i förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften.

Härigenom förordnas, att 4 och 5 §§ i förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften skola upphöra att gälla, samt att 3, 7 och 33 §§ i samma förordning skola, 3 och 7 §§ i nedan angivna delar, erhålla följande ändrade lydelse:

Bihang till riksdagens protokoll 1919. 7 saml. 64 häft. (Nr 73.)

3 §.

I avseende på expeditionernas förseende med stämpel gäller, med de här nedan i 7 § nämnda undantag, denna tariff:

	1 Avd.		2 Avd.		3 Avd.		4 Avd.		5 Avd.	
	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.
<hr/>										
<i>Avskrift</i> — — — — ändamål.										
› nr fartygsregistret; se <i>Fartygsregistret</i> .										
› nr fastighetsregister; se <i>Fastighetsregister</i> .										
› annan, varje ark	—	50	—	50	—	50	1	—	1	—
<hr/>										
<i>Bevis</i> — — — — utgivande.										
› rörande anmälan om idkande av handel eller annat näringsyrke	3	—	—	—	3	—	3	—	—	—
› rörande tillstånd att innehava explosiva varor; lika med <i>Utslag under rubrik</i> .										
› rörande tillstånd att hålla upplag eller förråd av eldfarliga oljor; lika med <i>Utslag under rubrik</i> .										
› rörande tillstånd att utöva tillverkning i skattefritt bryggeri					—	50				
› rörande tillstånd att utöva detaljhandel med rusdrycker eller med pilsner; lika med <i>Utslag under rubrik</i> .										
› annat, rörande tillstånd att utöva näring eller yrke; lika med <i>Tillståndsbevis</i> .										
› öfver verkställd deklARATION angående arv eller gåva . .										
<i>fritt</i>										
<hr/>										
<i>Frisedel</i>										
<i>fri</i>										
<hr/>										
<i>Fullmakt</i> för hovrättskommisarie							10	—		
› för notarius publicus:										
› i Stockholm och Göteborg	100	—								
› i övriga städer	25	—								
› för mäklare eller skeppsklarerare:										
› i Stockholm och Göteborg	200	—								
› i övriga städer	50	—								
› för kyrkoherde att vara prost öfver egen församling .	50	—								
› å karaktär av ämbete eller tjänst förses för den, som är eller varit i allmän tjänst, med stämpel till belopp av 20 kronor för varje fulla 100 kronor av den ordinarie lön, som åtföljer dylik eller därmed jämförlig beställning, men för annan person till belopp av 70 kronor likaledes för varje fulla 100 kronor av sådan lön.										

	1 Avd.		2 Avd.		3 Avd.		4 Avd.		5 Avd.											
	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.										
<i>Fullmakt, annan</i>	fri																			
<i>Förbud mot nyttjande av fartyg eller fartygs inrättningar, besked därom</i>	fritt																			
<i>Förmyndarkammarens uträkning & omyndiges medel</i>	fri																			
<i>Förordnande, varigenom ämbete eller tjänst tillsättes; lika med Fullmakt.</i>																				
> , annat											fritt									
<i>Notarialprotest; se Protest.</i>																				
<i>Order, varigenom beställning med lön på stat tillsättes</i>											fri									
<i>Pass, fiske</i>	fritt																			
<i>Utdrag</i> — — — — <i>Protokoll.</i>																				
> av fastighetsregister; se <i>Fastighetsregister.</i>																				
> av straffregister; se <i>Straffregister.</i>																				

7 §.

Från — — — — befriad.

Dessutom — — — — tjänsten.

Frihet från stämpel enligt detta kap. — dock icke med avseende å avskrift och bevis, som på begäran utfärdas till annan än part — äger jämväl rum i mantals- och kyrkoskrivningsmål; i bevillningsmål och mål angående kronans ränta och tionde; i frågor rörande debitering, avskrivning eller restitution av kronoutskylder, utbetalning av rese- och traktementsersättning, stämpelavgifter, kommunala eller andra allmänna avgifter, markegångssättning, åsättande av rotering, fastställelse å avsöndring av jord, vattenfall, fiske eller annan dylik lägenhet eller å sådan avstyckning av område, som omförmåles i 5 kap. i lagen den 12 maj 1917 om fastighetsbildning i stad, då avstyckningsförrättningen avser avstyckning av jord om sammanlagt högst tre hektar, anmärkning vid offentliga räkenskaper, redogörelse för allmänna medel, utsyning av skog å allmänning eller ekars fällande å kronojord, tillverkning och inlösen av salpeter och tvist om värvning; i sådana på förvaltningsmyndighets prövning beroende ärenden, som röra utbekommande av pensions- eller därmed

jämförligt understödsbelopp eller som angå syner å ryttare-, soldat- eller båtsmanstorp; i ärenden, som avses i lagen rörande avgäld från avsöndrad lägenhet eller i lagen angående avlösning av sådan avgäld; i ärenden, som anhängiggjorts hos justitiekanslersämbetet eller riksdagens justitieombudsman eller riksdagens militieombudsman; i mål och ärenden, som anhängiggjorts hos konsulardomare eller konsularrätt enligt lagen om konsularjurisdiktion den 5 juni 1909; i mål, avseende värnplikts besvär över beslut, varigenom böter blivit honom enligt värnpliktslagen ådömda; i ärenden angående understöd åt värnplikts hustru och barn; i mål angående överträdelse av lagen angående förbud mot införsel till riket av varor med oriktig ursprungsbeteckning; så ock i ärenden angående arbetarskyddslagstiftningens tillämpning, vilka handläggas av befattningshavare inom yrkesinspektionen.

Konungen — — — — hamnar.

33 §.

Ansvarighet därför, att expedition i vederbörlig ordning förses med stämpel, åligger vid statsdepartementen och hovexpeditionen den tjänsteman, till vilkens tjänstebefattning hörer att hålla expeditionen vederbörande till handa, samt vid övriga myndigheter den tjänsteman, som för expeditionen ansvarar; dock att, där annan tjänsteman vederbörligen förordnats att stämpelbeläggningen verkställa, ansvarigheten åligger denne.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1920; dock att vad i andra stycket av 33 § enligt dess nuvarande lydelse finnes stadgat skall fortfarande gälla i fråga om årsredogörelser, som avse tiden före nämnda dag.

Propositionen.

Det nu återgivna författningsförslaget avser huvudsakligen *dels* avskaffande av stämpelavgiften å fullmakter, konstitutorial och förordnanden på ämbeten och tjänster, *dels* fullständigande och förtydligande av gällande bestämmelser om stämpelbeläggning av tillståndsbevis för utövande av näring eller yrke, *dels* ock införande av stämpelfrihet i ärenden rörande fastställelse å sådan avstyckning av område, som omförmäles i 5 kap. i lagen den 12 maj 1917 om fastighetsbildning i stad.

I fråga om den föreslagna stämpelfriheten beträffande fullmakter, konstitutiorial m. m. har chefen för finansdepartementet till ovannämnda statsrådsprotokoll först meddelat en historik, av vilken inhämtas bland annat, att stämpelavgifter för fullmakter och dylika handlingar införts år 1660, att ifrågavarande avgifter sedermera upprepade gånger nedsatts, att i motionsväg yrkanden om deras upphävande flera gånger framstälts samt att bevillningsutskottet vid riksdagarna 1862—1863 samt 1865—1866 i princip godkänt kravet på sådan stämpelfrihet. Vid den förra av sistnämnda riksdagar anförde bevillningsutskottet, att det ekonomiska förhållandet mellan staten och dess tjänstemän rätteligen borde vara så ordnat, att ämbetsmannen bleve gottgjord för den möda och den omtanke, han åt det allmännas tjänst ägnade, utan att han annorlunda än varje annan medborgare i mån av förmögenhet eller inkomst borde bidra till fyllande av statens behov. Med hänsyn emellertid till deis löneförhöjningar, som kort tid förut beviljats tjänstemännen, och dels en vid nästförutgångna riksdag medgiven nedsättning av stämpelavgiften för de från Kungl. Maj:ts kansli utgående expeditioner, ansåg sig utskottet icke för det dåvarande med hopp om framgång kunna understödja motionärens framställning.

Stämpelfrihet för fullmakter, konstitutiorial och förordnanden på ämbeten och tjänster.

Vid riksdagen 1865—1866 medgav bevillningsutskottet, att ifrågavarande stämpelavgift svårligen kunde från billighetens synpunkt försvaras, men då samma anmärkningar i mer eller mindre mån gällde åtskilliga andra slag av dylika avgifter, samt någon betydlig minskning i denna statsinkomst icke borde ifrågasättas, avstyrkte utskottet motionen. Riksdagen fattade sitt beslut i överensstämmelse med utskottets förslag.

Efter den meddelade historiken har föredragande departementschefen sammanfattat de enligt stämpelförordningen av den 19 november 1914 nu gällande bestämmelserna i ifrågavarande hänseende och därvid anför, bland annat, följande:

»Fullmakt för ledamot av statsrådet och för riksdagsman samt fullmakt eller diplom för konsul eller vice konsul, som icke åtnjuter fast avlöning äro stämpelfria. Stämpel skall däremot åsättas fullmakt: för hovrättskommissarie till belopp av 10 kronor, för notarius publicus i Stockholm och Göteborg till belopp av 100 kronor samt i övriga städer till belopp av 25 kronor, för mäklare eller skeppsklarerare i förstnämnda två städer till belopp av 200 kronor samt i övriga städer till belopp av 50 kronor, och för kyrkoherde att vara prost över egen församling till belopp av 50 kronor. Fullmakt å karaktär av ämbete eller tjänst skall förses med stämpel för den, som är eller varit i allmän tjänst, med 20 kronor för

varje fulla 100 kronor av den ordinarie lön, som åtföljer dylik eller därmed jämförlig beställning, men för annan person till belopp av 70 kronor, likaledes för varje fulla 100 kronor av sådan lön. Vad slutligen angår annan fullmakt å ämbete eller tjänst, skall fullmakt för den, som första gången undfått befordran till ämbete eller tjänst med ordinarie lön, förses med stämpel efter tre kronor för varje fulla 100 kronor av lönen, men för den, som erhållit befordran, som medför högre lön, stämpelbeläggas med 3 kronor för varje fulla 100 kronor av skillnaden mellan den stämpelavgift underkastade lön, löntagaren näst förut innehaft, och den, som erhålles. Stämpelbeläggning på sist angivna sätt äger jämväl rum vid löneförhöjning till följd av ålderstillägg, därmed jämförlig uppflyttning från lägre till högre lönegrad eller löneroglering. I fråga om ämbete eller tjänst, som icke medför rätt till tjänstgöringspenningar, beräknas stämpel för allenast två tredjedelar av lönen. — Konstitutorial, förordnande eller protokoll, varigenom ämbete eller tjänst tillsättes, stämpelbeläggas enligt samma grunder som fullmakt. Förordnande eller konstitutorial att å viss tid eller tills vidare förvalta ämbete eller tjänst stämpelbelägges, då därmed följer rätt till den med ämbetet eller tjänsten förenade inkomst, med 3 kronor inom de fyra första avdelningarna i stämpelförordningen och med 6 kronor inom den femte. Annat förordnande är stämpelfritt.

Vid sidan av ovannämnda stadganden, som samtliga innefattas uti den i 3 § av stämpelförordningen upptagna tariffen, finnas i 4, 5 och 33 §§ samma förordning meddelade såväl ytterligare bestämmelser för beräkning av ifrågavarande stämpelavgift som ock erforderliga kontrollföreskrifter.»

Chefen för finansdepartementet har vidare återgivit innehållet i 4, 5 och 33 §§ av stämpelförordningen. I 4 § meddelas bestämmelser i fråga om de löneförmåner, till vilka hänsyn skall tagas vid stämpelbeläggningen m. m., 5 § stadgar, att vederbörligen stämplad fullmakt skall uppvisas, innan lön eller förhöjning däri må åtnjutas, och 33 § innehåller föreskrifter i fråga om ansvarighet för vederbörlig stämpelbeläggning samt om kontrollåtgärder, som ankomma på vederbörande redogörare.

Departementschefen har härefter meddelat, att även under senare tid frågan om stämpelfrihet för fullmakter, konstitutorial och förordnanden dragit uppmärksamheten till sig. Så hade en ledamot av lönerogleringskommittén i en reservation till kommitténs betänkande av den 14 november 1916 rörande reglering av löneförhållanden m. m. för vaktmästare och med dem jämförliga befattningshavare uttalat sig för upphävande av stämpelplikten för ifrågavarande handlingar.

Vidare hade 1915 års kommission för gemensamma avlöningsbestämmelser vid kommunikationsverken m. fl. verk den 9 april 1918 hos Kungl. Maj:t gjort framställning i enahanda syfte. I anledning av sistnämnda framställning hade infordrat utlåtande avgivits av statskontoret, som därvid i anslutning till vad kommissionen anfört, såsom sin mening uttalat, att tiden nu kunde anses vara inne att låta ifrågavarande skatt helt bortfalla. Härefter hade statskontoret anfört, att, då emellertid något skäl icke syntes föreligga att vid utnämningar och befordringar befria vederbörande från sådan stämpelavgift, som i allmänhet erlades för statsmyndigheters expeditioner, ansåge statskontoret, att fullmakter, konstitutiorial och förordnanden borde förses med en med hänsyn till de avdelningar, till vilka statsmyndigheterna i fråga om stämpel hänfördes, lämpligen avvägd, för varje fall bestämd stämpelavgift.

Under uttalande att statskontoret, som icke varit i tillfälle att förebbringa någon utredning rörande storleken av det belopp, ovanberörda skatt på avlöningar hittills inbringat, i allt fall ansåge den ifrågavarande skatten ur statsfinansiell synpunkt icke vara av den betydelse, att den enbart ur denna synpunkt borde bibehållas, hade statskontoret hemställt, att 3 § av förordningen angående stämpelavgiften, i vad samma paragraf avsåge stämpel för fullmakt, måtte erhålla följande ändrade lydelse:

	1 Avd.	2 Avd.	3 Avd.	4 Avd.	5 Avd.
Fullmakt — — — — —, städer					
› för annan, å ämbete eller tjänst	3	3	6	10	20
› kyrkoherde					

För egen del har departementschefen uttalat till en början, att de föreliggande framställningarna rörande avskaffandet av ifrågavarande stämpelavgift syntes icke böra skjutas åt sidan. Stämpelavgiften i fråga hade redan tidigare upprepade gånger minskats och endast av hänsynen till statens finanser torde det kunna förklaras, att avgiften hittills bibehållits i den omfattning som skett.

Härefter har departementschefen anfört bland annat följande.

Departementschefen hade haft för avsikt att lämna uppgift å de belopp, avgiften under de senare åren inbringat, men det hade befunnits, att nämnda belopp icke utan avsevärda praktiska svårigheter läte sig ut-

räknas, varför departementschefen nödgats avstå därifrån. Emellertid delade departementschefen den såväl av 1915 års avlöningskommission som av statskontoret uttalade uppfattningen, att icke heller den statsfinansiella synpunkten motiverade bibehållandet av denna numera erkänt obilliga, befattningshavarna i statens tjänst åvilande pålaga, utan att denna borde avlägsnas ur skattesystemet. Att härvid, på sätt statskontoret föreslagit, vad ifrågavarande handlingar anginge uppställa fordran på sådan stämpelavgift, som i allmänhet erlägges för statsmyndigheters expeditioner, syntes näppeligen följdriktigt. Därigenom skulle ju statens ämbets- och tjänstemän även för framtiden belastas med en, om ock jämförelsevis obetydlig utgift, vartill motsvarighet saknades beträffande personer anställda i kommunal och enskild tjänst.

Emellertid gaves det vissa fullmakter, där enahanda skäl till befrielse från stämpelavgift ej föreläge. Hit vore enligt departementschefens mening att räkna fullmakter för hovrättskommisarie, notarius publicus samt mäklare eller skeppsklarerare. Då de personer, som erhöle dylika fullmakter, icke vore att anse såsom verkliga befattningshavare i statens tjänst, syntes de skäl, vilka anförts för statens ämbets- och tjänstemäns befriande från skyldighet att i förevarande hänseende erlägga stämpelavgift, icke här äga tillämpning.

Därest tariffen i 3 § av stämpelförordningen i ovan berörda hänseenden ändrades i enlighet med sålunda angivna riktlinjer, borde därjämte 4 och 5 §§ samt 33 § andra stycket utgå såsom obehövliga.

Utskottet.

Den utredning i den föreliggande frågan, för vilken departementschefen redogjort, och beträffande vilken, i den mån den icke här ovan berörts, utskottet torde få hänvisa till det statsrådsprotokoll, som i utdrag bifogats propositionen, synes utvisa, att fastställandet av ifrågavarande stämpelavgifter grundats på den uppfattningen, att inkomst av lön, som åtföljer ämbete eller tjänst, borde genom den trygghet för framtiden, som vore därmed förenad, anses vara av högre värde än inkomst, som bereddes genom tillfälligt arbete. Eu sådan beskattning av statens tjänstemän må hava i äldre tider haft skäl för sig på grund av den särställning dessa då intogo. Liksom ändrade förhållanden föranlett, att denna beskattning alltmer minskats, så torde den ställning ifrågavarande befattningshavare numera intaga icke längre kunna med fog åberopas såsom skäl för någon särskild beskattning. I sådant hänseende vill utskottet, i anslutning till vad under frågans förberedande behandling anförts, framhålla, att ett stort antal befattningar i kommunal eller enskild tjänst numera kan anses erbjuda praktiskt sett lika tryggad ställning

som statstjänst, ävensom att de ekonomiska förmåner, som enskild anställning medför, i betydande utsträckning äro större än de, som personer med motsvarande utbildning och ansvarsställning åtnjuta i statens tjänst.

Den i statsrådsprotokollet meddelade, ovan i korthet sammanfattade historiken synes giva vid handen, på sätt även chefen för finansdepartementet påpekat, att hänsynen till statens finanser är den enda förklaringsgrunden till att ifrågavarande stämpelavgifter hittills bibehållits i den omfattning som skett. Någon utredning om de belopp, det här gäller, föreligger, som nämnt är, icke. Att desamma emellertid icke kunna vara av den betydelse, att den statsfinansiella synpunkten bör fortfarande få hindra avlägsnandet ur skattesystemet av en sedan gammalt såsom obillig erkänd pålaga, har utskottet ansett vara uppenbart.

I likhet med departementschefen har utskottet vidare funnit riktigt att för ifrågavarande handlingar genomföra full stämpelfrihet.

Hos vederbörande myndigheter hava olika uppfattningar gjort sig gällande rörande tillämpningen av vissa i förordningen angående stämpelavgiften förekommande bestämmelser om stämpelbeläggning av olika för utövande av näring eller yrke föreskrivna bevis.

Stämpelbeläggning av tillståndsbervis för utövande av näring eller yrke.

Med anledning härav föreslår Kungl. Maj:t nu till införande i stämpelförordningen vissa bestämmelser, avsedda att fullständiga och förtydliga nuvarande stadganden. Bland annat föreslås införande av bestämmelse därom att bevis rörande tillstånd att utöva detaljhandel med rusdrycker eller med pilsner skall stämpelbeläggas lika med utslag under rubrik. Med pilsner avses de i Kungl. Maj:ts med propositionen nr 37 framlagda förslag till förordning angående försäljning av pilsner omhandlade dryckerna. Sedan riksdagen numera i anledning av sistnämnda proposition för sin del antagit förordning i ämnet och därvid bibehållit den nuvarande beteckningen pilsnerdricka för ifrågavarande drycker, bör uppenbarligen i ovannämnda rubrik ordet pilsner utbytas mot pilsnerdricka.

Jämlikt 7 § i stämpelförordningen äger frihet från stämpel enligt förordningens 1 kap. rum bland annat i frågor rörande fastställelse å avsöndring av jord, vattenfall, fiske eller annan dylik lägenhet. Kungl. Maj:t föreslår nu, att i nämnda 7 § införes en bestämmelse, varigenom dylik stämpelfrihet kommer att gälla även beträffande ärenden angående fastställelse å sådan avstyckning av i tomtindelning icke ingående område, varom stadgas i 5 kapitlet av lagen den 12 maj 1917 om fastighetsbildning i stad.

Stämpelfrihet i frågor rörande fastställelse å avstyckning av område jämlikt 5 kap. i lagen om fastighetsbildning i stad m. m.

Utskottet. Mot Kungl. Maj:ts förslag i denna del föreligger från utskottets sida icke någon anledning till erinran.

Med bifall till propositionen nr 387 har denna riksdag, på hemställan av bevillningsutskottet i dess betänkande nr 44, antagit ändrad lydelse av vissa delar av 3 § i stämpelförordningen. Härav påkallas en ändring i vad Kungl. Maj:t genom förevarande proposition föreslår i fråga om sistnämnda paragraf.

I det med samma proposition avgivna författningsförslaget hava vid återgivandet av rubriken »Förbud mot nyttjande av fartyg eller fartygs inrättningar eller redskap, besked härom» orden »eller redskap» utelämnats, vilket enligt vad utskottet inhämtat icke varit avsett.

I den lydelse av 3 § i ifrågavarande delar, som utskottet här nedan föreslår, har utskottet infört de ändringar av den av Kungl. Maj:t föreslagna lydelsen, vilka, enligt vad ovan sagts, äro av olika anledningar påkallade.

I anslutning till vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 381, måtte antaga följande

Förslag

till

förordning

om vissa ändringar i förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften.

Häri genom förordnas, att 4 och 5 §§ i förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften skola upphöra att gälla, samt att 3, 7 och 33 §§ i samma förordning skola, 3 och 7 §§ i nedan angivna delar, erhålla följande ändrade lydelse:

3 §.

I avseende på expeditionernas förseende med stämpel gäller, med de här nedan i 7 § nämnda undantag, denna tariff:

	1 Avd.		2 Avd.		3 Avd.		4 Avd.		5 Avd.	
	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.
<i>Fullmakt, annan</i>										
<i>Förbud mot nyttjande av fartyg eller fartygs inrättningar eller redskap, besked därom</i>										

<i>Förmyndarkammarens uträkning & omyndiges medel</i>										
<i>Förordnande, varigenom ämbete eller tjänst tillsättes; lika med Fullmakt.</i>										
> , annat										

<i>Notarialprotest; se Protest.</i>										
<i>Order, varigenom beställning med lön på stat tillsättes</i>										
<i>Pass, fiske-</i>										

<i>Utdrag</i> — — — — <i>Protokoll.</i>										
> av fastighetsregister; se <i>Fastighetsregister.</i>										
> av straffregister; se <i>Straffregister.</i>										

7 §.

Från — — — befriad.

Dessutom — — — tjänsten.

Frihet från stämpel enligt detta kap. — dock icke med avseende å avskrift och bevis, som på begäran utfärdas till annan än part — äger jämväl rum i mantals- och kyrkoskrivningsmål; i bevillningsmål och mål angående kronans ränta och tionde; i frågor rörande debitering, avskrivning eller restitution av kronoutskylder, utbetalning av rese- och traktementsersättning, stämpelavgifter, kommunala eller andra allmänna avgifter, markegångssättning, åsättande av rotering, fastställelse å avsöndring av jord, vattenfall, fiske eller annan dylik lägenhet eller å sådan avstyckning av område, som omförmäles i 5 kap. i lagen den 12 maj 1917 om fastighetsbildning i stad, då avstyckningsförrättningen avser avstyckning av jord om sammanlagt högst tre hektar, anmärkning vid offentliga räkenskaper, redogörelse för allmänna medel, utsyning av skog å allmänning eller ekars fällande å kronojord, tillverkning och inlösen av salpeter

och tvist om värvning; i sådana på förvaltningsmyndighets prövning beroende ärenden, som röra utbekommande av pensions- eller därmed jämförligt understödsbelopp eller som angå syner å ryttare-, soldat- eller båtsmanstorp; i ärenden, som avses i lagen rörande avgäld från avsöndrad lägenhet eller i lagen angående avlösning av sådan avgäld; i ärenden, som anhängiggjorts hos justitiekanslersämbetet eller riksdagens justitieombudsman eller riksdagens militieombudsman; i mål och ärenden, som anhängiggjorts hos konsulardomare eller konsularrätt enligt lagen om konsularjurisdiktion den 5 juni 1909; i mål, avseende värnplikts besvär över beslut, varigenom böter blivit honom enligt värnpliktslagen ådömda; i ärenden angående understöd åt värnplikts hustru och barn; i mål angående överträdelse av lagen angående förbud mot införsel till riket av varor med oriktig ursprungsbeteckning; så ock i ärenden angående arbetarskyddslagstiftningens tillämpning, vilka handläggas av befattningshavare inom yrkesinspektionen.

Konungen — — — hamnar.

33 §.

Ansvarighet därför, att expedition i vederbörlig ordning förses med stämpel, åligger vid statsdepartementen och hovexpeditionen den tjänsteman, till vilkens tjänstebefattning hörer att hålla expeditionen vederbörande till handa, samt vid övriga myndigheter den tjänsteman, som för expeditionen ansvarar; dock att, där annan tjänsteman vederbörligen förordnats att stämpelbeläggnings verkställa, ansvarigheten åligger denne.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1920; dock att vad i andra stycket av 33 § enligt dess nuvarande lydelse finnes stadgat skall fortfarande gälla i fråga om årsredogörelser, som avse tiden före nämnda dag.

Stockholm den 10 juni 1919.

På bevillningsutskottets vägnar:

G. W. KÄLLMAN.